

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201981
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619201981.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX R. A., o zaplatenie sumy 218,98 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Súd nepriznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 26.08.2019 domáhal zaplatenia sumy 218,98 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.03.2015 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu č. 402131742/7500, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 278,98 Eur. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 10.12.2018 bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu Československej obchodnej banky, a.s. voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil dňa 18.01.2019 sumu 20,- Eur a dňa 20.03.2019 sumu 40,- Eur. Žalobca si tak uplatňuje sumu 218,98 Eur aj úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky 5 % ročne zo sumy 278,98 Eur od 11.12.2018 do 18.01.2019, zo sumy 258,98 Eur od 19.01.2019 do 20.03.2019, zo sumy 218,98 Eur od 21.03.2019 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7Csp/71/2019-126 zo dňa 27.10.2020 tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá a žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 13.03.2015 uzavrela Československá obchodná banka, a.s. so žalovaným ako majiteľom účtu zmluvu o bežnom účte, ktorej predmetom bolo zriadenie a vedenie bežného účtu. Z výpisu z účtu mal súd preukázané, že žalovaný vykonal debetné transakcie, pričom na účte sa nenachádzalo dostatok jeho vlastných finančných prostriedkov a tým sa žalovaný dostal do tzv. prekročenia. Na základe tejto zmluvy sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia pohľadávky vzniknutej z prekročenia (debetu) na bežnom účte definovaného v § 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. Právna predchodkyňa žalobcu dňa 11.09.2016 vyhotovila listinu označenú ako výpoveď zmluvy o bežnom účte, doklad o doručovaní tejto listiny však žalobca súdu prvej inštancie nepredložil. Z uvedeného súd vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Skonštatoval, že žalobca nepreukázal, že žalovanému právna predchodkyňa žalobcu - banka skutočne doručila písomnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy z prekročenia, s ktorou

mal byť žalovaný v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Vzhľadom na to podľa súdu k predčasnej splatnosti dlžnej sumy z prekročenia zo strany pôvodného veriteľa - banky nedošlo. Nebolo ani preukázané ani to, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k uzavretiu zmluvy o účte. Banka ako právna predchodkyňa žalobcu teda nevyhlási, predčasnú splatnosť sumy prekročenia a nedošlo ani k inému ukončeniu zmluvného vzťahu bankou ako právnu predchodkyňou žalobcu a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky žalobcovi. Žalobca nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzvala žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom nesplateného prekročenia, že mu túto výzvu odoslala a doručila. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Žalobcovi teda v spore chýba aktívna vecná legitímácia a súd prvej inštancie preto žalobu zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Podľa žalobcu ustanovenie § 297 C.s.p. treba vykladať tak, že ak žalovaný nespochybní tvrdenia žalobcu a rovnako podľa názoru súdu si tieto tvrdenia preukázané, skutkové tvrdenia nie sú sporné a súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p. žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania. Avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, potom nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p., t. j. bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie súdu je teda podľa názoru žalobcu nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho procesného postupu. Je zrejmé, že súd nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, ale zároveň treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. Súd prvej inštancie v danom konaní taktiež nevysslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Na základe toho súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov vydané v obdobných veciach. Pokiaľ ide o preukázanie splnenia podmienky v zmysle § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca v odvolaní poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu citované ustanovenie ukladá. Pokiaľ žalovaný v konaní nespochybnil doručenie výzvy zo dňa 11.09.2016 označenej ako výpoveď zmluvy o bežnom účte a súvisiacich produktov z podnetu banky, v rámci ktorého bol vyzvaný aj na úhradu dlžnej sumy, mal konajúci súd túto skutočnosť považovať za nespornú.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6CoCsp/6/2021-170 zo dňa 31.03.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytkol to, že neboli splnené podmienky na postup podľa § 297 písm. b) C.s.p. v prípade zamietnutia žaloby. Podľa tohto zákonného ustanovenia súd nemusí vo veci nariadiť pojednávanie za predpokladu, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnotu sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur. Postup podľa ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p. teda okrem iného predpokladá nespornosť skutkových tvrdení strán. Ide tu o situáciu, keď žalovaný vo vyjadrení k žalobe nespochybní skutkové tvrdenia žalobcu, alebo keď sa v lehote stanovenej súdom podľa § 167 ods. 2 C.s.p. k žalobe nevyjadrí. V prejednávanej veci bola spolu s výzvou na vyjadrenie k nej doručená žalovanému dňa 16.09.2020 (č. 1. 119), ale žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Za tohto stavu mal súd prvej inštancie vychádzať z toho, že skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe nie sú sporné a preto - ak postupoval v zmysle § 297 písm. b) C.s.p. - mal žalobe vyhovieť. Žalobu mohol zamietnuť v prípade, ak by vo veci nariadil pojednávanie na ktoré by sa žalovaný napriek riadnemu predvolaniu nedostavil a súd prvej inštancie by teda rozhodol v neprítomnosti žalovaného. V takom prípade by súd prvej inštancie mohol zaujať stanovisko, že žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku. Súd prvej inštancie však takto nepostupoval, pretože vo veci v zmysle § 297 písm. b) C.s.p. nenariadil pojednávanie. Súd prvej inštancie tým, že žalobu zamietol napriek tomu, že postupoval v zmysle § 297 písm. b) C.s.p., porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a zároveň súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 20.07.2021 podľa § 112 C.s.p. na adresu trvalého pobytu. Preto súd konal a rozhodol podľa § 180 C.s.p. v neprítomnosti sporových strán.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o bežnom účte zo dňa 13.03.2015, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom, obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu, sadzobníkom, výpoveďou zmluvy bežnom účte zo dňa 11.09.2016, výpisom z účtu, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018, pokusom o zmier zo dňa 28.06.2019, podacím hárkom zo dňa 01.07.2019, zmluvou o postúpení spolu s prílohou ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

8. Zo zmluvy o bežnom účte zo dňa 13.03.2015 súd zistil, právny predchodca žalobcu viedol pre žalovaného osobný účet č. 4021317427/7500. V čl. II zmluvy o bežnom účte sa právny predchodca žalobcu ako banka zaviazal na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. V prípade splnenia stanovených podmienok banky na poskytnutie povoleného prečerpania účtu uzatvorí banka s majiteľom účtu príslušnú osobitnú zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu.

9. Z výpisu z účtu ku dňu 30.11.2016 súd zistil, že konečný stav je -278,98 Eur.

10. Právny predchodca žalobcu dňa 11.09.2016 vyhotovil listinu - výpoveď zmluvy o bežnom účte. Vo výpovedi je uvedené, že banka vypovedá zmluvu o bežnom účte v dvojmesačnej výpovednej lehote, ktorá začína plynúť od prvého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola písomná výpoveď odoslaná bankou. Doklad o doručovaní ani o odoslaní tejto výpovede žalobca napriek výzve súdu nedoložil.

11. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6,7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

13. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného ku dňu postúpenia (ďalej len zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 13.03.2015 bola medzi Československou obchodnou bankou, a.s. ako bankou a žalovaným ako majiteľom účtu uzavretá zmluva o bežnom účte, ktorej predmetom bolo zriadenie a vedenie bežného účtu v mene Eur. Zmluva o bežnom účte vzniká dohodou zmluvných strán o celom jej obsahu. V konaní mal súd preukázané, že zmluva o bežnom účte bola uzavretá písomne, aj po formálnej stránke ju súd hodnotil ako platnú, uzavretú v súlade s ustanovením § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zmluva o bežnom účte je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom. Spotrebiteľský charakter tejto zmluvy je zrejmý z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že veriteľ je dodávateľom služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, že by žalovaný požadoval otvoriť účet nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy o bežnom účte a to aj s prihliadnutím § 52 Občianskeho zákonníka, resp. § 1 ods. 5 zákona č. 12/2010 Z.z. Posúdenie vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako vzťahom spotrebiteľským žalobca nenamietal. Z výpisu z účtu mal súd preukázané, že žalovaný vykonal debetné transakcie, pričom na účte sa nenachádzalo dostatok jeho vlastných finančných prostriedkov a tým sa žalovaný dostal do tzv. prekročenia. Na základe tejto zmluvy sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata pohľadávky vzniknutej z prekročenia na bežnom účte definovaného v § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.

22. Súd sa musel opätovne zaoberať najprv tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky voči žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Aktívna vecná legitimácia v civilnom sporovom konaní znamená oprávnenie strany vyplývajúce jej z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má tá zo sporových strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

23. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania, je revolvingový úver (bankový úver), ktoré na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulované aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť

v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

24. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách).

25. Žalobca na výzvu súdu (aby preukázal doručovanie výpovede zmluvy o bežnom účte) nereagoval a doložil len výpisy z účtu. Bolo teda preukázané, že k predčasnej splatnosti dlžnej sumy z prekročenia zo strany pôvodného veriteľa - banky nedošlo. Nebolo ani preukázané ani to, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k uzatvoreniu účtu. Právny predchodca žalobcu jednoducho vyhotovil výpis z účtu ku dňu 30.11.2016. V zmysle textu výpovede zmluvy o bežnom účte ani nie je preukázané, kedy došlo k uplynutiu dvojmesačnej výpovednej lehoty, keďže žalobca nepreukázal ani odoslanie tejto výpovede.

26. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo všeobecnosti môže byť predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, avšak musí to byť pohľadávka určitá a existujúca.

27. V prípade bankových úverov však ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. (R 60/2018).

28. Žalobca však nepreukázal, že žalovanému bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva na zaplatenie dlžnej sumy z prekročenia (nebolo ani preukázané, že bola odoslaná), s ktorou je žalovaný v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku.

29. Súd dospel k záveru, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Vyplýva to napokon aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; ...“

30. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách k § 92 vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.).

31. Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný ročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver

po uplynutí 90 dní z omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

32. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k výzve na splnenie (v tomto prípade, ukončenie vzťahu z bežného účtu). Uvedené je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

33. Súd mal preukázané, že zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti sumy prekročenia (nedošlo k výpovedi zo zmluvy o bežnom účte) a ani k inému ukončeniu zmluvného vzťahu s bankou ako právnym predchodcom žalobcu, a teda nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky žalobcovi. Predmetom postúpenia bol nezročný peňažný záväzok. Žalobca nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzvala žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom nesplateného prekročenia, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

34. Žalobca v odvolaní tvrdil, že zo strany žalovaného nebolo popreté, že by výpoveď zo dňa 11.09.2016 nebola doručená a zároveň poukazoval na viaceré rozhodnutia Krajských súdov ohľadom splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. K uvedenému však súd uvádza, že podrobný výklad ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vrátane podmienok doručenia výzvy podal Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo/147/2017 (publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR 8/2018 pod R 60/2018) a súd sa tohto držal pri skúmaní podmienok postúpenia bankového úveru.

35. Súd dáva do pozornosti ďalší rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2020 (publikovaný v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 pod R 4/2021), ktorý opätovne konštatuje zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky z úveru je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkove následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Takéto preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky ako právneho predchodcu žalobcu žalovanému súd preukázané nemal.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci bol plne úspešný žalovaný a vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a iné trovy mu zo spisu nevyplývajú, rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).